

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slov. Narod“.

Trgovska šola v Ljubljani.

V slovenskih in nemških listih bilo je naznačeno, da se pouk v trgovski šoli v Ljubljani prične s 1. oktobrom t. l. To ni nič nenavadnega, in je celo v redu, vendar pa je vsak pazni opazovalec lahko opazil, da so s temi naznanili bili preplavljeni vsi jugoslovanski listi, iz česar vidimo, da je vodstvu rečene trgovske šole mnogo do tega, da se ta naznanila nabijajo v jugoslovanskih listih in da ima vodstvo te trgovske šole mnogo učencev iz jugoslovanskih krajev. Toda vse to nas ne moti nič in rečene šole ne zavidamo radi tega. Drugo je, o čemer nam je izpregovoriti nekoliko besed.

Da je trgovski stan zelo važen činitelj v življenju, tega ne bode nihče tajil, in da so trgovske šole zelo važne in da morajo ustrezati potrebam dežele, katere sinovi jo obiskujejo, to bode tudi vsakdo priznal. Trgovska šola v Ljubljani je zato zelo važen činitelj, ker je to šola obiskovala do letos 8396 učencev, kateri so se izšolali na tej šoli. To je veliko število, in šola, katera je dala trgovskemu stanu toliko izučenih udov, zasluži tudi, dasi je privatna, da o njej javno govorimo, saj se na njej šolajo za drag denar sinovi naše dežele, in tedaj, ker jo vzdržujejo sinovi naše dežele, smemo tudi zahtevati, da bi se vodstvo bolj oziralo na želje in potrebe naše dežele.

Trgovska šola v Ljubljani bila je ustanovljena l. 1834., torej v onem času, ko je še naša narodno-gospodarska zavednost bila majhna in neznatna; v času, ko je še strogo nemški zavod lahko nastal ter se brez ozire razvijal. Ker na našem jugu ni bilo trgovskih zavodov, urelo je vse v trgovsko šolo Ljubljansko, ki je skoro zaslovela. Še le pred nekaj leti osnovali so si Slovani trgovske šole v Hrvaški in v Srbiji. Ali navzlic vsem tem odnošajem prihaja še danes vsako leto mnogo Srbov iz kraljevine in tudi dokaj Hrvatov v Ljubljano, da ne govorimo o ogromnem številu Slovencev iz naše dežele, kateri, ako v obče hočejo obiskovati trgovsko šolo, morajo obiskovati Ljubljansko domačo šolo.

V lanskem šolskem letu štela je trgovska šola v Ljubljani 213 učencev. Med temi bilo je 97 Slovanov (67 Slovencev, 19 Srbov in 11 Hrvatov). Koliko je bilo Nemcev, to je težko določiti,

ker nas šolsko poročilo o tem ne poučuje in ker vemo, da so malone vsi „Kranjci“ upisani mej „Nemce“.

Toda ni naša naloga, da bi to preiskovali in za naše namene tudi ni merodavno. Hoteli smo samo konstatovati, da trgovsko šolo v Ljubljani obiskuje mnogo in mnogo, da največ Slovanov, mnogo Slovencev, da torej Slovani gmotno vzdržujejo to šolo in da imamo mi vsled tega tudi pravico govoriti o njej in zahtevati, da se uvažijo upravičene želje narodnega trgovstva slovenskega, in poudarjamo posebe, da imamo to pravico vsled tega, ker se naši sinovi ne šolajo brezplačno na rečeni šoli.

Za vsakega trgovca naše dežele je važno in potrebno, da se izuri v slovenskem dopisovanju, v slovenskem knjigovodstvu in v mnogih drugih stvarih, v katerih mora občeovati s slovenskimi tvrdkami. To potrebo slišali smo poudarjati že mnogo-krat, to potrebo čutijo živo naši trgovci. Gremij Ljubljanskih trgovcev, in v tem gremiju so tudi naši narodnjaki, pozvan je prvi, da v tem oziru ukrene, kar je potrebno, in mi smo nverjeni, da se vodstvo trgovske šole v Ljubljani ne bi moglo upirati zahtevam toli odličnega zastopa, ki more in tudi sme uplivati na gremijalno šolo, in ako bi se upiralo, potem bi tudi vedeli, da se upira iz drugih uzrokov, a ne iz praktičnih razlogov.

Vodstvo trgovske šole vendar nima pravice, da bi kar samo določevalo o gremijalni šoli, in mesto Ljubljansko, katero je ustanovnik te šole, smelo bi pač tudi zahtevati za svoje prebivalce, da se vodstvo ozira na njegove želje.

Jasno je, kar zahtevamo za svoje sinove; jasno pa nam je tudi, da se na naše upravičene želje ne bode oziralo rečeno vodstvo. Zategadelj treba, da o tej stvari mislimo, da gledamo, kako pomagati slovenskemu trgovstvu, da si ga izobrazimo in odgojimo po narodnih potrebah, in ako ne bode moglo biti drugače, morala bode misliti dežela ali pa mesto, ali pa oba činitelja skupaj na to, da se uživotvori trgovski zavod v Ljubljani, kateri bode ustrezal dejanskim potrebam dežele in nje trgovstvu.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(VII. seja dne 29. septembra 1888.)

Velika vrsta peticij, prosečih, naj bi se zavoljo visokega državnega davka na špirit opustila deželna naklada na žganje, izroči se finančnemu odseku; isto tako poročilo deželnega odbora glede dovoljenja priklad za okrajne ceste.

Poslanec dr. Strbenec poroča v imenu odseka za poročilo deželnega odbora ob oddelku „Šolstvo“, „Osobne zadeve“, „Splošne zadeve“, „Sklepi“, „Davki“, „Deželne podpore“, „Deželni zavodi in zakladi“, 1. „Prisilna delavnica“, 2. „Deželni dobrodelnici zavodi“, ter nasvetuje, naj deželni zbor te oddelke poročila deželnega odbora, našim bralcem itak po dnevnem poročevanju znane, katerih torej ne ponavljamo, vzame na znanje.

Vsi ti oddelki poročila se odobré, le k § 11 „Splošne zadeve“ omenja poslanec Kersnik lanskega deželnega zbora sklep, s katerim se je pozvala c. kr. vlada, da se pri zemljiških knjigah vodine Kranjske v napisu imovinskega lista navede ime dotične katasterske občine v obeh deželnih jezikih, kjer je tako ime v navadi. Čudi se, da ni od strani vlade doslej še nikakega odgovora o

tej zadevi. Da se pa ne pozabi, nasvetuje ponavljati resolucijo.

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da je vlada izročila dotično resolucijo pravosodnemu ministerstvu, a doslej še ni dospel nikak odgovor. — Predlog Kersnikov se vsprejme.

Glede zdravstvenega zakona pove g. deželni predsednik, da se je že sestavila službena instrukcija za zdravnike in da se je razdelila dežela Kranjska v zdravstvene okraje in da so se določile tudi pristojbine za zdravnike. Tudi je že sestavljena deželna komisija za očiščenje gozdnega sveta od tujih osredkov in za razdelitev skupnih zemljišč. Imenovana sta dva okrajna komisarja, postopnik pa je že razglašen v deželnem zakoniku.

Poslanec Dev poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu deželne kmetijske šole na Grmu za l. 1877, ki je imela dohodkov 12.322 gld. 74 kr., troškov pa 11.226 gld. 58 kr. Čista imovina iznašala je 8405 gld. 59 kr. ter se je pomnožila proti prejšnjim letom za 3771 gld. 44 kr. Se odobri. — Proračun za l. 1889 kaže potrebščine 12.328 gld., zaklade pa 8150 gld., torej bode nedostatka 4178 gld., katerega bode imel pokriti deželni zaklad. Proračun se odobri in slednjič sklene, da naj deželni odbor pretresa, bi li ne bilo umestno pri šoli na Grmu napraviti javno decimalno tehtnico. Zbor pritrdi.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu finančnega odseka o uravnavi reke Krke, o čemer je bil razgovor že lansko leto v deželnem zboru. A vlada ni hotela ničesar donášati k troškom, nego zgolj delo izvršiti po svojih tehniških organih, dasi je uravnava Krke velike važnosti za državo zaradi velike državne ceste in Kostanjeviške graščine, ki je imovina verskega zaklada. Mnenja strokovnjakov so različna; jedni trdó, da bi se odpravili jezovi, drugi, naj bi se reka Krka potrebila. Vsprejmo se sledeči nasveti finančnega odseka: 1. Ker je uravnava reke Krke v njenem dolenjem teku velike finančialne važnosti posebno za državo, ker oškodujejo ponavljajoče se povodnji cestni erar in zemljišča Kostanjeviške graščine, dalje, ker bi se morda po končani uravnavi tudi moglo ploviti po njej, kar je gotovo tudi v državnem interesu, se naprosi c. kr. vlada, da prevzame polovico preiskovalnih troškov na državni zaklad, preiskovalna dela pa naj izvrše državni tehniki; 2. drugo polovico na 2500 gld. proračunjenih troškov prevzame do najvišjega zneska 1250 gld. deželni zaklad.

Poslanec profesor Šuklje pravi, da bode dodal le par skromnih besed v podporo zaslišanih nasvetov. Ko je stavil on svoj samostalni predlog ob uravnavi reke Krke, od takrat neso se razmere prenašale v tej zadevi. Letos posebno, ko je bilo veliko dežja, naraslo je preplavljeno ozemlje po celo uro na široko. Kostanjevčani so si že še pomagali, ker so živino spravili na višje kraje, a prebivalci v sredini preplavljenega ozemlja stanujoči, v vaseh Drama, Vršja Vas, morajo svoja posestva puščati dneve in dneve v vodi, kar je velika škoda za poljedelski stan. Pomisliti pa je, da trtna uš nikjer ni toliko pokončavala, kot v Kostanjevskem okraji. Tam so vsi vinogradi uničeni po trtni uši in vinograd, prej vreden 1000 gld., je zdaj vreden komaj 50 gld. In vendar so živeli kmetovalci v tem okraji skoro jedino le o tem, kar je vrgel vinograd. Velika, neizmerna škoda bi torej bila, če bi še nadalje dopuščali, da bi debela črna prst tega kraja se še nadalje uničevala po povodnjih Krke. Pač ni izven posušenja Ljubljanskega barja tako važnega meli-

poročnega vprašanja rešiti, ko ravno uravnava reke Krke. Od leta 1874 pa se to vprašanje razpravlja le bolj akademično, danes jedenkrat nastopila se je praktična pot. Preiskave je treba, ali bodo troški v pravem razmerju z dohodki; temeljite morale bodo biti tudi preiskave, ali se bode reka Krka dala uravnati tako, da bode plovna, da bi se les, komprimirano seno itd. lažje spravljalo naprej, kot doslej. Obžalovati je, da se vlada tako mala briga za uravnavo reke Krke in prepušča vse troške le deželniemu zakladu. Saj bi imela svoj interes pri Kostanjevski graščini. Koliko bi donášal Krakovski gozd več verskemu zakladu, korist iz melioracije pa bi bila tudi to, da bi zemljišni davek narasel, po plovnosti reke Krke pa bi tudi država imela dobiček, ker bi se pridobilo novo občilo. Konečno priporočila nasvete finančnega odseka, kateri se tudi odobré.

Dr. Papež poroča ob osuševalnih delih v Račenski dolini in predlaga, da se deželni odbor pooblašuje, da sme jedino le za ona dela, katera so neobhodno potrebna in neodložljiva za osuševanje doline Račenske uporabiti primeren znesek od svote, katera bode za hidrotehnična dela določena v proračunu dež. zaklada za l. 1889. Nasvetu zbor pritrdi.

Poslanec Hren poroča za upravni odsek o prošnji občine Loški potok za izločitev iz Ribniškega sodnega okraja, in združenje z Ložkim sodnim okrajem. Poročevalec pravi, naj se prošnja, ker ni dovoljno utemeljena, izroči deželnemu odboru v nadaljno preiskavo, čemur Dežman ugovarja in nasvetuje, da se prošnja takoj odkloni, kar tudi obvelja.

Poslanec Kersnik poroča v imenu upravnega odseka o načrtu zakona zaradi lovskih kart, kateri se ima sedaj glasiti: Člen I. §. 6. zakona z dne 17. aprila 1884. leta, dež. zak. št. 9, je v svoji dozdani besedi razveljavljen in se mora odsej glasiti tako: §. 6. Oproščeni so, da ne plačujejo pristojbine za lovsko karto: za varstvo lova neizogibno potrebno zapriseženo nadzorno osobje, učenci nižjih gozdarskih šol in gozdarski vajenci (praktikantje) mej dobo svojega šolanja, oziroma učenja. Politično okrajno oblastvo določi z ozirom na razsežnost in na talne razmere lovskega ozemlja, kakor tudi z ozirom na večjo ali manjšo nevarnost poškodb dotičnega lova po dogovoru z deželnim odborom za vsako lovsko ozemlje občine, kakor tudi za vsako samosvoje lovsko ozemlje zemljiškega posestnika največje število lovskega nadzornega osobja, ki je oproščeno, da ne plačuje pristojbine za lovsko karto. Ako se v tem oziru ne doseže dogovor moj političnim okrajnim oblastvom in mej deželni odborom, pristaja konečno veljavna razsodba političnemu deželnemu oblastvu. Prenaredba se odobri.

Poslanec Kersnik poroča v imenu upravnega odseka o načrtu zakona o prepovedanem lovskem času. V glavni razpravi oglašil se poslanec Kavčič in pravi, da naj bi se take postave sklepale v korist deželi posebno kmetijstva, in naj bi delovala v to smer v zvezi z občinami posebno politična oblastva, okrajna glavarstva. Govornik potem pripoveduje, kako se je lov Postojnske občine in še dveh družih občin oddal po okrajnem glavarstvu za 100 gld. knezu Windischgrätzu, dasi se je izjavil zoper to oddajo Postojnski zastop in je jeden takoj ponudil 200 gld. za lov, na javni dražbi pa bi se bilo dobilo tudi 300 gld. A vse zaman, pri okrajnem glavarstvu Postojnskem ne dosežejo občine ničesar, torej naj bi vsaj deželna vlada podpirala občine, da se daje lov javno po dražbi v najem. Poročevalec Kersnik pravi, da oddaja lova gre v prvi vrsti okrajnim glavarstvom, a upati bi bilo, da dotične merodajne osebe postopajo taktno. Potem se je pričela podrobna razprava postavnega načrta, s katero po naših bralcev ne bomo mučili. Čital je baron Taufferer na dvanajst listkih spisani „govor“ in oglašil se je č. g. kanonik Klun „auch ein grosser Jäger vor dem Herrn“ in konečno poročevalec poslanec Kersnik, katerega dovtipni odgovor povrnili nam je zopet dobri humor.

Kogar zanima, temu povemo, da se je sklenila bistvena določba postavnega načrta tako: Pri zvrševanju lova se je držati naslednjih prepovedanih lovskih časov: I. Za dlakasto divjačino. Za jelene samce in damjake (lanjce) od 1. novembra do 30. junija; za košute jelenov in damjakov in za njih jelenčke in košutice od 1. februarja do 30. sep-

tembra; za divje kozle od 1. januarja do 31. julija; za divje koze, divje kozličke in divje kozice od 1. decembra do 15. avgusta; za srnjake od 1. februarja do 31. maja; za srne, srnačke in srnice od 1. januarja do 15. septembra; za poljske in planinske zajce od 16. januarja do 31. avgusta. II. Za divjo perutnino. Za divje peteline od 1. junija do 31. marca; za ruševce (škarjevce) od 15. junija do 31. marca; za divje kokoši in ruševke (škarjevke) vse leto; za fazane od 1. februarja do 31. avgusta; za gozdne, bele (snežne) in planinske jerebice od 1. februarja do 15. avgusta; za poljske jerebice in prepelice od 1. decembra do 15. avgusta; za sluke (kljunače) od 1. aprila po 15. avgusta; za velike divje raze od 1. marca do 31. julija; za divje raze razven velike divje raze, za divje gosi, za močvirnike in povodne ptice od 16. aprila do 30. junija. Pri jelenih, potem pri srnah in divjih kozah velja mlada divjačina za jelenčka ali košutico, za srnačka ali srnico, za kozlička ali kozico do 1. julija tistega leta po porodu. Potem se seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. oktobra.

Grško-katoliški metropolit Sembratovič je izdal pastirski list, v katerem odreja, da bodo dne 13. okt. **gališki** Rusi slavili devetstoletnico pokristijanjenja. V tem listu se posebno zabičuje duhovščini, da naj pouči vernike, da za časa Vladimirja še ni bilo razkola in da je tedaj ruski narod bil katolišk. Pastirski list posebno naglašja katoliški značaj praznika in odreja molitve za papeža in cesarja. Konci pa pravi, da pravoslavni Rusi, ki so nedavno priredili jednako slavlje, zato niso bili opravičeni, ker so se ločili od katoliške cerkve.

Protisemiti so v **dolenjeavstrijskem** deželnem zboru predlagali, da bi se deželni zbor korporativno udeležil slavnosti ob prihodu nemškega cesarja na Dunaji. Deželni zbor je pa zavrgel dotični predlog, kajti zmerni liberalci se še ne upajo tako očitno pokazati velikoumškega mišljenja svojega.

Hrvatski ban je odstavil župana v Križi, ker je z govorom pozdravil vladarja ob vojaških vajah, kar je bilo proti programu, potrjenem na merodajnem mestu. Oholi Madjari se namreč jako bojé, da bi lojalni hrvatski narod ne govoril naravnost z vladarjem in mu tako morda razkril razne krivice, ki se mu gode, zato so pa gospodje v Budimpešti bili tako uredili, da bi ne bilo nikakih ogovorov.

Vnanje države.

Iz **Srbije** ne dobimo zanesljivih izvestij. Vlada in opozicija pošiljata lažnive vesti mej svet. Posebno si neki Garašanin prizadeva, da bi podkopal sedanjo vlado in zaradi tega razširja razne laži. Mož se sedaj laska Piročancu in drugim prijateljem kraljice. Na ta način bi rad zopet zlezal na krmilo. Mislimo, da se mu ne bode posrečilo, kar tudi kraljica predobro pozna tega hinavca.

Rusko vojsko hočejo zopet povečati. Več strelskih batalijonov, ki so sedaj na zapadu, hočejo premeniti v polke po dva batalijona. Na ta način bodo osnovali nakrat 20 novih batalijonov. Ščasom pa bodo baje tem polkom dodali še po jeden batalijon. Končno hoče se sedanjih pet strelskih brigad, ki so na zapadu, ki ima vsaka sedaj 4 batalijone, premeniti v 5 strelskih divizij, po 16 batalijonov. Namesto sedanjih 20 batalijonov bode jih pozneje 80, s tem bi se vojska torej pomnožila za 60 batalijonov.

V palači **turškega** sultana je jeden evnuh drugzga ustrelil. Preiskava je pokazala, da so vsi zamorci v palači imeli orožje. Kdor ve, kako se turški vladarji boje dvornih revolucij, si lahko misli, kako vznemirjenje se je polastilo merodajnih osob. Herafedimago, ki je bil načelnik evnuhov, in več drugih evnuhov poslali so v prognanstvo. Sedaj je Jarga imenovan načelnikom evnuhov. Poleg tega poslali so v prognanstvo še dva komornika, ki jima je dozdaj sultan vse zaupal. Te spremembe imajo tudi veliko politično važnost, če tudi se po prvih poročilih njih pomen še ne more prav soditi.

Ko se snideta **francoski** zbornici, bode jima vlada predložila načrt revizije ustave. Po tem načrtu se ne bode odpravil niti senat niti predsedstvo, temveč samo pravice senata se bodo nekoliko omejile. Vlada bode vsak drug predlog o reviziji ustave, ki bi se morda stavil v kongresu, pobijala.

Dopisi.

Iz **Cerknice** 29. septembra. [Izv. dopis.] Željno pričakovali smo Cerkničani 16. septembra, da se spominjamo tudi mi štiridesetletnega vladanja presvetlega vladarja. Komaj so se požarili vrhovi gora v solnčnem svitu, bilo je že ljudstvo na no-

gah, da zvrši slavnostne priprave, namenjene v to svrhu. Brez števila zastav plapolalo je po prijaznem trgu. Vse je bilo prepreženo z zelenjem in cvetlicami tako, da je bila Cerknica jednaka krasnemu vrtu. Sredi zelenja brali so se na mnogih krajih reki, dokazujoči globoko udanost presvetlemu cesarju.

Pri hiši g. župana bil je slavolok, kjer je čakalo slavno občinstvo pod vodstvom župana Milavca prihajajoče goste. Ob 10. uri šel je sprovod s spremstvom godbe, Rakeške in domače požarne brambe k farni cerkvi. Mej odličnjaki bili so v sprevodu navzoči g. okrajni glavar dr. Russ, c. kr. okr. sodnik Viljem Martinak in dež. in drž. poslanec Jožef Vošnjak. Pri cerkvenem uhodu dali sta v pomenljivem nagovoru Cerkniški krasotici gospodičina Obrezova in gospdč. Završnikova okrajnemu glavarju dr. Russu in dež. in drž. poslancu dr. Vošnjaku prelepa šopka. Mej sv. mašo, v krasno razsvetljeni farni cerkvi, pel je prav izborni slavni kvartet Gerbič, Paternoster, Pribil in Puchar. Po službi božji blagoslovil je velečastiti g. dekan Franjo Kunstel v navzočnosti vseh odličkašev in zastopništev nova orodja Cerkniške požarne brambe. Banketa, prirejenega od gospe Klančarjeve udeležilo se je nad 70 udov. Prva napitnica veljala je presvetlemu cesarju. To napravil je gosp. župan Milavec. Nadalje napil je okr. glavar dr. Russ občini Cerkniški; zatem gosp. dekan okr. glavarju, g. prof. Gerbič častnemu občanu Cerknice dr. Vošnjaku; dr. Vošnjak Cerkničanom, g. župnik Šafar, okr. sodniku Martinaku itd. Vsem napitnicam sledili so gromoviti „živio klici“. Pod mogočno, staro lipo, zbirališčem in središčem brezštevilnega ljudstva, igrala je godba.

Po dokončanem banketu govoril je s pevskega odra deželni in drž. poslanec dr. Vošnjak ogromni množici. Poudarjal je prav z govorniško umetnostjo vidno zboljšanje naših slovanskih razmer za vlade cesarja Fran Josipa I. Zlasti je poudarjal na tem polji napredke zadnjih desetih let. Govor napravil je najglobokeji utis na vse ljudstvo. Zatem sledilo je petje dobroznanega kvarteta Ljubljanskega. Po petji bila je loterija, katerej je sledila glediščna predstava „Bog vas sprimi.“ Ta izpala je res prav izborna, saj so pa tudi sodelovalé moči, katere morejo tekmovali z najboljšimi igralci. Mej ogromno množico slišati je bila občina pohvala igre — dokaz, da so sodelujoči svojo nalogo z izvrstnim uspehom dovršili.

V mraku razsvetilo se je po trgu, kakor bi bilo solnce znova jelo sijati. Vse hiše, od najlepše do najslabše bile so razsvetljene. Posebno pa moramo poudarjati šolsko poslopje, farovž, hišo gosp. Milavca, g. Šerka, g. Frana Zagorjana, g. Deschiave gospe Obrezove. Lipa broječa stoletja, preprežena je bila od mogočnega debela do vrhunca z raznovrstna barvanimi lampijoni. Navzlic svojej starosti pač še ni videla krasnejšega prizora kot ta večer. Tudi ljudstvo, katero se ni moglo udeležiti slavnosti, kazalo je globoko udanost presvetlemu cesarju. Dokazi so kresovi, kateri so po gorah oznanjali udeležitev slavnosti v duhu. Ob osmih napravile so požarne brambe baklado od slavnostnega prostora do Šerkove hiše, in istim potom zopet nazaj. Po dokončanem sporedu zaigra godba avstrijsko himno in zatem prične se prosta zabava. Sedaj pričela se je ljudska veselica v pravem pomenu. Na nalašč za ples pripravljenem odru plesala je brezskrbna mladina pozno v noč.

Vsa hvala izreka se pač v imenu vseh Cerkničanov v tem oziru slavnostnemu odboru; zlasti pa vrlemu županu g. Milavcu, predsedniku slavnostnega odbora in njegovemu podpredsedniku gospodu prof. Gerbiču.

D.
Z dežele. 27. septembra. [Iz učiteljskih krogov.] Dovolite, dragi čitatelji, da stavim na tem mestu nekaj vprašanj, tikajočih se oddajanja učiteljskih služeb na Kranjskem, na katera mi sme vsak ugovarjati, ako niso dobra:

Ali se ni že večkrat tožilo, da nam učiteljem, radi spodkopavanja avtoritete ne ugajajo imenovanja pri krajnih šolskih svetih? Ali se res ne da doseči, da bi se postava v tem kaj preuredila? Ali nas ne uči skušnja preočitno, da baš oni učitelj mnogokrat ni po volji, ki si ga je občina po zastopnikih krajnega šolskega sveta sama izbrala?

Recimo n. pr. da bi bila v Ljubljanski okolici na I. razpisana učiteljska služba z jedno boljših plač, ali mislite, da bode dobil to službo kak zaslužni učitelj, ki se trudi že z mladino 20 ali 30

let? Ali menite, da bo krajni šolski svet ustregel migljeju c. kr. okrajnega šolskega sveta, ki je poznavši učitelje najboljše, pri kompetentni tabeli približno razumeti dai, kdo naj se prvi v terno postavi? Ako prosi za tako službo kakih 24 učiteljev in so si udje krajnega šolskega sveta, recimo, iz te množine že jednega izbrali, ali menite da bode krajni šolski svet dosledno obstal pri svojem sklepu, ako si cerkveno zastopstvo čisto družega izvoli in ono potem zahteva, da se mu mora kar na komando prav dati?

Ali se vam dragi kolegi prav zdi, da si krajni šolski svet tako iz različnih namenov učitelja izbira, kakor n. pr., da je mlad, da dobro „tarok“ pozna itd., pa je za nje? Ali ni prav, da potem c. kr. okrajni šolski svet iz tacega namena izvoljenemu, pri spremljevanji na deželni šolski svet strogo ugovarja? Kdo mi bode trdil, da je prav, ako se za tacega cerkveno zastopstvo celo v deželnem šolskem svetu zanj poteguje? Nasprotno pa zastopstva učiteljstva pri tem ledeño molči, ako še morebiti ne kima? Ali bi ne bilo za zastopstva učiteljstva zlasti pri predlogah o nastavljanji učiteljev častneje, da bi šlo brižno dan pred sejo okolu družih udov z nago-varjanjem, nego da to stori kak gospod kanonik iz zastopstva cerkvenega? Žal!

Listi štev. 172, 181 in 184 „Slov. Naroda“ so nekaj mrmrali zoper zastopstva c. kr. okrajnih šolskih svetov in „Učiteljski Tovariš“ štev. 15 celo sam natančno poučeval, kakšni zastopniki izmej učiteljstva morajo biti po šolskih svetih ali bi ne bilo treba prav tako tudi premembe v zastopstvu učiteljstva v deželnem šolskem svetu? Čudno, pre-čudno, da se cerkvena zastopstva c. kr. šolskih svetih več brigajo in strožje debatujejo pri od-daji učiteljskih služeb, nego to store zastopstva učiteljska.

Užaljenec.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Pliskovici na Krasu za prelijanje zvonov tamošnje cerkve 120 gld.

— (V deželnem zboru kranjskem) razunela se je danes pri obravnavi o proračunu normalno-šolskega zaklada jezikovna debata. Gutmansthal je tožil, da se nemški jezik sistematično potiska iz šol, da ga narodna stranka tepta na tla, cesarska vlada pa temu pritrjuje. Deželni predsednik baron Winkler to trditev odločno odlanja in naglašja, da imajo Nemci v Kočevji in Belipeči svoje popolnoma nemške šole, a tudi po slovenskih ljudskih šolah uči se nemški jezik kot učni predmet. Dežman napada c. kr. deželni šolski svet in graja slabo uravnavo ljudskih šol, čemur neso toliko krivi učitelji, nego narodni matadorji, ki se celo v državnem zboru utikajo v šolske zadeve koroške, kar pa ne ugaja volji narodovi. Dr. Vošnjak in Šuklje krepko mej občinim odobravanjem zavračata Gutmansthal in Dežmana in Šuklje pove Dežmanu, da nema on nikake pravice, govoriti v imenu naroda. Sicer pa bodo prihodnjo pomlad nove volitve za dež. zbor, takrat bode narod govoril, takrat naj Dežman in njegova stranka razvije svoj prapor, takrat se bode videlo, kako bode narod slovenski odločil. Potem se odobri proračun. Prof. Šuklje poroča potem o poročilu deželnega odbora o obligatnem pouku nemškega jezika na tri-razrednicah in čvetero-razrednicah in nasvetuje resolucijo: „C. kr. deželni šolski svet se pozivlje urediti pouk nemškega jezika na onih slovenskih ljudskih šolah, na katerih je bil dozdej uveden kot obligaten predmet, v tem zmislu, da so k temu predmetu primorani le oni učenci, katerih zakoniti zastopniki (stariši, varubi) pričetkom šolskega leta izrecno ne naznanijo šolskemu vodstvu, da se dotični učenci ne bodo udeleževali tega pouka“. Tej resoluciji ugovarja deželni predsednik baron Winkler, češ, da je nepotrebna, ker se proti obligatnemu pouku nemškega jezika na ljudskih 3- in 4-razrednicah nikdo pritožil ni. Proti govori tudi baron Schwegel in nasvetuje, naj se vrne resolucija finančnemu odseku, za njim govori še Dežman, konečno pa poročevalec Šuklje. Predlog barona Schwegelna se odkloni in vsprejme se resolucija.

— (Deželni zbor štajerski) imel je preteklo soboto svojo 24. ob jednem poslednjo sejo v tem zasedanji. Mej drugim vsprejel se je predlog, da dežela kupi od „montanske družde“ nekoliko gorenjoštajerskih gozdov za 1.363.000 gld. Za nakup glasovali so tudi poslanci slovenski. Graškemu

mestu dovolilo se je posojilo v znesku 1.700.000 gld. Glede dr. Jurtele predloga ob uravnavi Drave nad Ptujem in niže Ptuja naročilo se je deželnemu odboru, da v tej zadevi nemudoma stopi z vlado v dogovor, da se uravnava Drave kakor hitro možno, vsaj deloma prične, da se popravi struga in zavarujejo obrežja. S trikratnimi živiošklici na cesarja zaključil se je zbor.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) darovala je ženska podružnica v Trstu iz svoje posebne blagajne 20 gld., namesto vencev o pogrebu L. Žvabovem.

— (Umrli) je in bil včeraj pokopan 73 letni Matija Zagorec, po domače Hrvat, hišni posestnik in obče znani gostilničar na Karlovski cesti. Ranjki bil je tudi v hudih časih zmirom odločen narodnjak in neustrašljiv volilec Lahka mu zemljica!

— (Umrli) je včeraj g. Anton Treo, hišni posestnik na Marije Terezije cesti v 83. letu. Pokojnik prišel je kot navaden delavec v Ljubljano, kjer si je z marljivostjo in delavnostjo svojo pridobil lep imetek. V miru počivaj!

— (Naznanilo) V Ljubljanski čitalnici prično se zborove vaje sredo dne 3. oktobra ob 8. uri zvečer ter se nadaljujejo z ozirom na telovadske ure odslej naprej vsako sredo in soboto. — Začetek pevske šole se naznani pozneje. Gospodje, ki želé pristopiti pevskega zboru, naj se oglasé ob omenjenih dneh pri pevovodji. Pevski odbor.

— (Ljudske šole na Kranjskem leta 1886/7.) Javnih ljudskih šol je bilo 282 in sicer: 241 slovenskih, 24 nemških in 17 slovensko-nemških mej temi: jednorazrednih 177, dvorazrednih 59, tro-razrednih 18, štirirazrednih 24 in peterorazredne 4. Celodnevni pouk je bil na 62, poludnevni na 198, delno celodnevni in delno poludnevni na 22 šolah. Deških šol je bilo 13, dekliških 11, pomešanih 258. Zraven teh rednih je bilo še 32 šol za silo. Vse šole so šteje 502 razreda. Nove šole so se odprle v Ljubljani na barji, v Hrušici, v Pirničah, v Tomišlji, v Šent Mihelu pri Žužemperku, v Trzinu in Dobljah. Novi razredi so se napravili: na 2. Ljubljanski mestni deški šoli, v Šiški, na Rakeku in v Črnem vrhu. Od šolskih poslopij je '88 prav dobrih, 101 dobro, 51 zadovoljujočih, 43 slabih. Zasobnih ljudskih šol je bilo 9 nemških, 4 slovenske in 3 nemško-slovenske. Od 63.314 zo šolo upisanih otrok od 6. do 12., oziroma 14. leta je hodilo v javne šole 49.289, v zasobne in šole za silo, v strokovne itd. šole 5007, torej v vsem 54.296 in je brez šolskega pouka ostalo 9018 otrok ali 14% vseh za šolo upisanih. Od teh pa je bilo 780 ne-sposobnih za šolski pouk, in 3241 začasno oproščenih, nadalje več ko 500 v ponavljani šoli, tako da ostane 4500 ali 7% šolo ne obiskujočih otrok. Da je še toliko otrok brez šolskega pouka, prihaja od tod, da so nekateri šolski okraji preobširni in mnoge hiše in vasi preveč oddaljene od šole. Nadalje so pri jednorazrednicah šolske sobe pretesne in je v nekaterih okrajih zlasti v goratih premalo šol.

— (Gospod Josip Strohsehneider) pripeljal je v Ljubljano družbo akrobatov, ki daje na cesarja Josipa trgu predstave. O tej družbi čitali smo jako laskave ocene že iz Gradca, kar smo pa sami videli, prepričalo nas je, da je to jako solidna družba. Vse produkcije na visečim in na utrjenem drogu, na navadni in na visoki žični vrvi, izvajajo se z redko sigurnostjo in jako elegantno. Poleg umetnikov na vrvi in drogu, predstavljala se je prav vrla plesalka in „mož od kavčuka“, odlikujoč se po svoji čudoviti gibčnosti. Sobotna in včerajšnji predstavi bile so izvrstno obiskane in občinstvo čudilo se je zlasti vratolomnim a izbornim produkcijam na visoki žični vrvi. Žal, da včeraj zvečer vreme ni bilo ugodno in je tudi danes dvomljivo. Strohsehneiderjevo družbo prav toplo priporočamo, ker je zares dobra in solidna in ne obeča več, nego v resnici daje.

— (Iz Mokronoga.) Občina Mokronoška priredi v spomin 40 letnega vladanja Nj. Velečastva cesarja Frana Jožefa I. dne 6. in 7. oktobra t. l. slavnost s sledečim vspešdom: Dne 6. oktobra na večer sijajna razsvetljava z zastavami okrašenega trga, kresovi na bližnjih gričih umeteljni ogenj, mirozov in baklada po domači požarni brambi prirejena skozi trg do občinskega urada. Dne 7. oktobra zjutraj ob 5. uri budnica. Ob 8. uri razdelitev zneska 50 gld. mej občinske siromake. Ob 10. uri slavnostna sv. maša. Ob 1. uri popoldne banket, pri katerem, kakor tudi pri družih muzikaličnih točkah svira uniformovana godba meščanske garde

Novomeške. Ob polu 4. ure izlet na bližnjo „Zalostnogoro“, kjer se bode pogostila šolska mladina in delile mej isto knjižice „Cesar Franc Jožef I.“ Ondi sledi prosta zabava z godbo in petjem. Na večer sijajni ples.

— (Vabilo k slavnosti,) katero priredi občina Šmartenska, združena s krajnim šolskim svetom, s požarno brambo, pevskim zborom v proslavo 40 letnega vladanja Veličastva cesarja Frana Josipa I. dne 7. oktobra v Šmartnem pri Litiji. Spored: 1. 6. oktobra zvečer razsvetljava po vasi, godba, streljanje s topiči, kresovi. 2. Dne 7. oktobra zjutraj ob 5. uri budnica. 3. Ob 8. uri pozdrav tujih gostov. 4. Ob 10. uri slovesna sv. maša s „Te Deum“, po maši blagoslovljenje zastave požarne brambe. 5. Ob 12. uri obdarenje šolskih otrok na prostem travniku. 6. Ob 2. uri popoldne začetek ljudske veselice z tombolo. 7. Večerna zabava pri gosp. Jakliču. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Vabilo) k shodu v proslavo štiridesetletnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Jožefa I., katerega priredi podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico v nedeljo dne 7. oktobra 1888. leta v prostorih g. Toma Kobanove hiše, p. d. pri „Šmonu“ v Šent-Kandolfu pri Kotmarivesi; o lepem vremenu na prostem, sicer v sobah. Začetek ob 3 uri popoldne. Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Slavnostni govor. 3. Petje: cesarska pesen. 4. Deklamacije, govori, petje in prosta zabava. Rodoljubi! K temu shodu vabimo Vas najuljudneje in se nadajamo, da se ga bode v prav mnogobrojnem številu udeležili.

Predsedništvo.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Cmureku. Prošnje do 12. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Levov 29. septembra. Trg Glinjani večinoma pogorel. Na 300 ljudij brez strehe in v veliki bedi.

Hamburg 30. septembra. Tajnega svetnika dr. Geffken-a, prišedšega včeraj z Helgolanda, so na kolodvoru prijeli. (Dr. Geffken bil je nekdaž zastopnik svojega rodnega mesta, Hamburga, v Londonu, pozneje profesor prava v Strassburgu. Od 1881. l. pa živi kot zasobnik v Hamburgu in je pristaš Bismarcka nasprotnih krogov. Prijeli in zaprli so ga radi tega, ker je on isti, ki je pokojnega nemškega cesarja Friderika dnevnik v „Deutsche Rundschau“ objavil in s tem Bismarcka spravil v skrajno nepriliko. Uredn.)

Rim 1. oktobra. Avstro-ogerski poslovodja izročil včeraj Crispiju insigne velikega križa sv. Štefana reda.

Treville-Escarbotine (pri Abbeville) 1. oktobra. Povodom otvorjenja ključavničarske strokovne šole imel Goblet govor, v katerem je izražal živahno bojazen pred bulanzizmom, ki bi utegnil izzvati notranjo ali celo vnanjo vojno in to pri najžalostnejih razmerah, pri katerih bi morala Francoska v boj. Koncem govora izrekel je zaupanje, da bode dežela 1889. l. izvolila zbornico, ki jej bode zagotovila mir in blaginjo.

Narodno-gospodarske stvari.

Našim sadjarjem!

(Spisal Viktor Rohrmann.)

(Konec.)

Pri tej priliki zdi se mi potrebno slavno občinstvo še na neki nedostatek opozoriti. V kratkem priredila bo, kakor obče znano, slavna c. kr. kranjska kmetijska družba v proslavo štiridesetletnega vladanja Njega Velečastva našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. deželno sadno razstavo. Da se naš knet s prireditvijo razstave k posnemanji, ter napredku spodbuja, je brezdvomno hvalevreden čin in želeli je, da bo razstava vsaj v tem oziru popolen uspeh dosegla. Jaz rečem: „vsaj v tem oziru“, kajti drugi namen razstave namreč tuje trgovce na naše sadje opozoriti, dosegel se ne bo nikakor, ne na Dunaji, še manj pa v našem mestu, kajti na vabilo k državni sadni razstavi priti, odgovorili so mi trije veliki nemški sadni importerji, da so danes prireditve sadnih razstav „v kupčijskem oziru“ malo veljavne. Blago dobijo, ne da bi si posebnih stroškov delali, postavljeno v mesto, kjer stanujejo. Jeden celo pravi: „Das Obst liegt ja auf der Strasse“ in dostavlja, da američanski sadni trgovci že Nemčijo prepotujejo in mislijo v bodoče, kakor to nekaj let sem že v Angliji z uspehom,

praktikujejo, i) Nemčijo z ameriškim sadjem preplaviti. In kaj ima pomeniti, ako prebrisan v kupčijem oziru nedosegljivi Američan tudi s to trgovino pri nas konkurirati začne, mora vsacemu trgovcu na prvi hip jasno biti. — Tudi to trgovino prisvojil si bo!

Vsled teh dopisov zgubil sem sicer pogum — kot sadni trgovec, toda udeležil se bom vse jedno jedne, kakor druge teh patrijotičnih razstav.

Ker se tedaj po teh dopisih sodeč v trgovskem oziru razstavi ne bodeta posrečili, želeli je vsacemu rodoljubu, da bo uspeh vsaj z mnogoštevilno udeležbo naših kmetovalcev — posnemovalcev popolen. Meni ni znano, kaj so poklicani faktorji v dosego predstojnega ukrenili. So li znižano voz nino za potovalce in sadje pri državni in južni železnici dosegli itd. To je pa gotovo, da so letos, ko je najmanj 800 vagonov jabolk v naši kronovini in si naši sadjarji gotovo ne bodo iz vsega mošta napravljali, zamudili nekaj prirediti, s čimer bi bila štiridesetletnica najlepše slavljenja in si bi ob enem tudi hvaležnost vseh naših sadjarjev naklonili. To je: postavili naj bi tri moderne ameriške sušilnice²⁾ na Dolenjskem, Gorenjskem in Notranjskem v javno porabo našim sadjarjem. S tem činom bi gotovo največ koristilo našemu sadjarstvu in mu pripomogli do one stopinje, v kateri se že nahaja mnogo dežela, v zadnjem času celo tužna — Istra.

Ker je torej za letošnje sadje to žalibog zamujeno, poprijeti se bo morala tega naša slavna c. kr. kmetijska družba prihodnje leto z vso enerzijo in postaviti najmanj tri sušilnice. Vsled gotovega pomanjkanja novcev za napravo treh taci sušilnic, prositi bo moralo našo slavno hranilnico za podporo in slednja bo gotovo to prošnjo v svoji priznanej dorekljivosti uslišala ali pa se ne upala jo odbiti, ko gre venderle za tako vitalno vprašanje našega kmetovalca.

Ti nasveti, zabeleženi v teh vrsticah, zdeli so se mi umestni za priobčenje. Ako ima še kdo kaj dostaviti ali morebiti kaj boljšega nasvetovati, stori naj to v interesu naših sadjarjev takoj!

V Ljubljani dne 27. septembra 1888.

¹⁾ Imajo namreč za morsko vožnjo navlaš za to prirejene parnike z ledenicami.

²⁾ Sadje, ki je dima prosto na taci sušilnicah posušeno, vredno je 4—6 gld. metričen stot več.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—225)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 29. septembra.

Na Dunaji:	12,	18,	28,	62,	4.
V Gradci:	26,	75,	4,	37,	47.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. sept.	7. zjutraj	737.8 mm.	6.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	15.8° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	733.8 mm.	9.4° C	sl. vzh.	jas.	dežja.
30. sept.	7. zjutraj	729.0 mm.	8.0° C	brezv.	megla	43.70 mm.
	2. popol.	726.0 mm.	15.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	724.5 mm.	14.0° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.5° in 12.6°, za 3.3° in 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 1. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	dan
Papirna renta	81.15	—	81.20
Srebrna renta	81.80	—	81.80
Zlata renta	110.50	—	110.20
5% marena renta	97.30	—	97.35
Akcije narodne banke	873.—	—	872.—
Kreditne akcije	312.60	—	311.—
London	121.40	—	121.50
Srebro	—	—	—
Napol.	9.58	—	9.58
C. kr. cekini	5.71	—	5.71
Nemške marke	59.45	—	59.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	170	75
Ogerska zlata renta 4%	100	—	—
Ogerska papirna renta 5%	90	—	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	75
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	50
Kreditne srečke	100 gld.	182	75
Rudolfove srečke	10	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	—	50

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Globoko užalosteni naznanjamo podpisanci tužno vest o smrti svojega presrečno ljubljenega očeta, gospoda

ANTONA TREO,

hišnega in zemljiškega posestnika,

ki je danes po kratke, hudej bolezni, prejemši svete zakramente za umirajočce v 83 letu svoje dobe v Gospodu zaspal.

Posvetni ostanki dragega pokojnika bodo se dne 2. oktobra ob 4. uri popoldne v hiši žalosti na Marije Terezije cesta št. 12. blagoslovili in prenesli k sv. Krištofu, kjer se bode položilo v rodbinsko rakev k večnemu počitku.

Svete zadušne maše brale se bodo v farni cerkvi Marije oznanenja.

V Ljubljani, dne 30. septembra 1888.

Anton, Viljem, Lovro, Gustav
sinovi.

Klementina pl. Fichtena n,
Matilda Papiž.
hčeri.

Pogrebni zavod Fran. Doberleta.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem izrekamo tem potom srčno zahvalo za sočutje, ki so nam ga skazali mej boleznijo in o smrti naše srčno ljubljene soproge, oziroma matere

Katarine Pleško, roj. Dremota.

Posebno se pa zahvaljujemo za mnogobrojno udeležbo pri sprevodu in za darovane vence.

(647)

Žalnoči ostali.

Goldinarjev 10 na dan

more vsakdo brez glavnice in rizika zaslužiti s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk proti plačilom na obroke za neko Budimpeštansko banko, ki je jako na dobrem glasu. — Ponudbe vsprejema administracija RIESZ v Budimpešti, Hatvanergasse Nr. 18. (629)

Izvrstne kranjske klobase.

Polprekajene velike kranjske klobase komad po 20 kr., manjše po 10 kr., izdelane le iz pristnega svežega svinjskega mesa. Nadalje klobasice za peči (Bratwürste) po 10 kr., izvrstna ovita svinjska pečenka (Netzbraten) dobi se vsak dan sveža in ukusna

na sv. Petra nabrežji šte. 47
v Ljubljani.

Unanja naročila se točno izvrše proti poštenu povzetju.

Za mnogobrojna naročila, zagotavlja joč točno postrežbo, priporoča se

s spoštovanjem

BARBARA KOPAČ,
mesarica v Ljubljani.

(646—1)

Tuji:

30. septembra:

Pri **Stonu**: Falkenau z Dunaja. — Lončar iz Radovljice. — Gerker iz Prage. — Roblek iz Radovljice. — Janovic iz Trsta. — Damel iz Santija. — Brošovič iz Bribirja.

Pri **Mali**: Bidol, Majdič, Turk z Dunaja. — Lederer iz Prage. — Jelovšek iz Radovljice. — Czech iz Pulja. — Treo iz Novegama. — Pri **avstrijskem cesarju**: Hiršman iz ? — Zabuškovek iz Kostanjevice. — Stuller iz Kuttelfelda.

Pri **bavarskem dvoru**: Maretič iz ? — Jezeršek iz Kranja. — Neimann z Dunaja. — Enock iz Trsta. — Schicht iz Ustja nad Labo. — Fani iz Kranja. — Budweis iz Inomosta. — Kamdel iz Gorice.

Pri **Virantu**: Kamgarn iz Celovca. — Steinberk iz Postojne.

Popis petindvajsetletnice „Sokola“.

Ponatis iz „Slov. Naroda“ in „Slovenca“.
Dobiva se po 12 kr., po pošti po 14 kr., v „Narodni Tiskarni“ in pri kustosih Ljubljanske čitalnice.

Marseillsko žolco,

najhitrejš, vsekako najsigurnejše in najprostejše sredstvo

za čiščenje in zboljšanje vina

ima vedno (562—12)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: **Hôtel Evropa.**

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

„Kmetovalec“

je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, šivinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izide številke tistega letnika. (103—16)

KMETOVALEC.

„Vrtnar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in oplohe vrtnarske članke. „Vrtnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobé naročniki „Kmetovalca“ zastonj.

Usojam si slavnemu občinstvu in p. n. prejemnikom tem potom uljudno naznanjati, da bodem

mesarsko obrt

svojega očeta Tome Jagra v popolnem prenovljeni mesnici,

Šolski drevored, Mahr-ova hiša,

nadaljeval. — Sekam samo

meso od pitanih volov

in sicer:

Sprednje meso 1 Ko. po 40 kr.
Zadnje 1 „ „ 50 „

Zagotavljam fino postrežbo in se priporočam za mnogobrojni obisk.

Z odličnim spoštovanjem

IVAN JAGER,
mesar.

(639—3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.